

Slavnosti svobody Plzeň 2010

slavnosti svobody 10

Report o cestě za Slavnostmi svobody do Plzně

Background v osvobozené Plzni po 65. letech

Slavnosti svobody Plzeň 2010

Report o cestě za Slavnostmi svobody do Plzně 30. dubna - 2. května 2010

**Poutavě zaznamenal a sepsal pan plk. Radar
Laskavě recenzoval pan plk. Velitel**

Knižnice Background
Svazek č. 8

Zpracovalo a vydalo ©pif studio 2010

z deníku plk. Radara:

Pátek 30. 4.

V jednu hodinu vyjíždíme z Hradce a v navigaci je nastaven cíl – AK Penzion, Křimická 102, Plzeň. Autem zní neopakovatelný sound Bandu Glenna Millera a atmosféra začíná dostávat grády. Obávaný průjezd Prahou je sice pomalý a kodrcavý, jednou se nám trefil do tažného zařízení i jakýsi ošuntělý tranzitek, ale plynule jsme pokračovali až na výjezd do Plzně. Všude kolem dálnice je drahý benzín, tankujeme před Plzní, co se dá dělat.

V Plzni projíždíme kolem campu US Army a s jistotou nalézáme ubytovnu. Očekává nás velitel plukovník Velitel s paní plukovnicovou. Ubytovna je zvenčí trochu nevábneho vzhledu a studených pokojů, jinak ale je tu prostorno a vybaveno vcelku slušně a přijatelně. Jako bonus navíc obdržíme do přilehlého pokoje pana plukovníka Fekála čili Yona Pulu Pulkrábka.

Postupně se sjíždíme – plukovník Dvojlinka s paní plukovnicovou Zdeničkou, plukovník Clitor s paní plukovnicovou Maruškou a nakonec plukovník Fekál bez jakékoliv paní plukovnicové.

Zaujímáme strategickou pozici v pivnici Na Starém Vršičku, která je přesně 10 kroků od ubytovny a tam provedeme několik zásadních upřesnění:

- na této akci se neoslovujeme plnými tituly, stačí občanská jména
- zítra je odchod v 9.00 a přesun tramvají č. 2 do města
- klíče od ubytovny si berou k sobě všichni kromě velitele Borka. Ten si je vezme sice také, ale jenom **j a k o**, protože se stejně nakonec objeví u paní plukovnicové Věrušky.

Jsme rádi, že jsou manželky a přítelkyně s námi a konstatujeme:

„ Tohle nám tedy chybělo!“

Končíme v hospůdce o půlnoci a těšíme se na zítřek.

V noci jsem prý nechrápal!

To mi tedy chybělo...

Slavnosti svobody Plzeň 2010

Sobota 1. 5.

Ranní vstávání je kupodivu bez problémů, včerejší pivo zmizelo v nočním čase, počasí je podmračené, ale neprší a není zásadně zima. Přesuneme se společně na tramvaj stanice Malesická a pak už vzhůru do reje Slavnosti svobody letošní Plzně.

Tramvaj nás doveze až na náměstí Republiky, je tu už taková ta pouťová směs stánků, keříčkového piva a pečených klobás včetně centrálního pódia, to známe z mělnického vino-braní i hradeckých dožínků. Uprostřed náměstí je ale gotická nádhera chrámu sv. Bartoloměje. Věž je vysoká 102,26 metrů, jde o nejvyšší kostelní věž v Čechách. Na vyhlídku ve výšce 62 metrů vede 301 schodů.

Katedrála svatého Bartoloměje je gotický trojlodní chrám (z architektonického hlediska není kostel katedrálou, ale pouze velkým gotickým městským kostelem) stojící na historickém náměstí Republiky v Plzni, založený roku 1292. Od roku 1993 je nejen farním kostelem, ale i sídelním kostelem biskupa plzeňské diecéze. Předtím byl kostelem arciděkanovým. Nejcennější výzdobou chrámu je opuková plastika Plzeňské madony (z doby okolo 1390) ve středu hlavního pseudogotického oltáře navrženého architektem Josefem Mockerem. Mimořádným dílem gotického řezbářství je také monumentální sousoší Kalvárie z 60. let 15. stol. Z hlavní lodi je možné vstoupit do pozdně gotické Šternberské kaple v pravé části chrámu, kde se nachází Český oltář, secesní dílo řezbáře Jana Kastnera. V chrámu nalezneme mj. bohatě zdobená barevná okna, např. okno s motivem Golgota od plzeňského malíře Josefa Mandla či dalších významných umělců.

Vnikneme s Haničkou dovnitř, u vchodu registruji astrologa Antonína Baudyše, bývalého ministra a palubního střelce, uvnitř je pak vedle sakrálního interiéru instalována také výstava dokumentů o likvidaci klášterů v padesátých letech

Výstava "Zpráva o Akci K", mapuje události noci ze 13. na 14. dubna 1950, kdy komunisté prostřednictvím akce StB, označené písmenem K (kláštery), násilně zabrali všechny mužské kláštery v Československu a řeholníky pozatýkali a internovali. Potom přišly na řadu kláštery ženské. Součástí výstavy jsou dobové fotografie a dokumenty a také soubor obrazů inspirovaných touto historickou událostí. Na výstavě jsou k vidění dobové dokumenty o průběhu akce, atmosféru osudové noci dokresluje unikátní soubor obrazů Michaila Ščigola. "Pro účely výstavy namaloval o Akci K křížovou cestu," dodala Šárka Horáková-Maixnerová. Zabrání klášterů znamenalo pro Česko obrovské kulturní a duchovní ztráty.

A ještě jedna zajímavost – vystavují zde fotokopii turínského plátna 1:1

Fotografická kopie vzácné relikvie tzv. Turínského plátna, jehož originál je umístěn v samostatné kapli v italském Turíně a jedná se o část plátna, do něž bylo zabaleno tělo Ježíše Krista před uložením do hrobu. Na plátně zůstala otištěna podoba osoby - údajný obraz tváře a těla Ježíšova. Plzeň je dnes jediné místo v Čechách, kde lze tuto památku spatřit v životní velikosti.

Na náměstí si ještě okoukneme krásnou novorenesanční radnici a půjdeme k muzeu generála Pattona. Kolem nás se vedle civilů už rojí historicky uniformovaní příslušníci US Army, ale také současní američtí vojáci, řada plzeňanů má na sobě vojenské blůzy se znakem indiána – 2. divize, která osvobozovala západní Čechy, hodně

lidí má na sobě alespoň stylové doplňky – např. Hanička khaki triko s americkou hvězdou a Dodge carem a já kšiltovku 101. Kříčících orlů, například.

U Pattonova muzea – Peklo se to tu jmenuje - hrají na pódiu nějaké kapely, ale hlavně je tu areál, kde jsou vystavovány zbraně, vozidla, motorky, vojenská vybavení a vrcholem je náhlý příjezd tří tahačů, kteří přivázejí dva tanky M4 Sherman (jeden s kanonem 76 mm, druhý s houfnicí 110 mm) a jeden lehký tank M24 Standard s kanonem 75 mm.

Lehký americký tank M24 Chaffee

Tank M24 Chaffee byl součástí ucelené koncepce bojových vozidel na stejném podvozku, která zahrnovala také samohybná děla a protiletadlové tanky. Firma Cadillac zahájila vývoj nového tanku, který měl být oproštěn od nedostatků středních tanků Sherman (malá účinnost kononu v souboji se silně pancéřovanými Panthery a Tigery, vysoká silueta). První prototyp vznikl koncem roku 1943. Do výzbroje americké armády se dostal až koncem roku 1944 a jeho působení na bojišti II. světové války tak bylo minimální. Svoje přednosti mohl uplatnit až za války v Koreji v 50. letech.

Základní charakteristika:

Posádka: 5 mužů
 Délka: 5,56 m
 Šířka: 3 m
 Výška: 2,77 m
 Hmotnost: 18,4 t
 Tloušťka pancíře: 9,5 - 38 mm
 Výzbroj: 75 mm kanón M6
 1x kulomet cal .50 (12,7 mm) Browning M2HB,
 2x kulomet cal .30 (7,62 mm) Browning
 Motor: 2x Cadillac 300 hp
 Odpružení torzní tyčemi
 Max. rychlost: 56 km/h na silnici
 Poměr výkon/hmotnost: 16,09 hp/tunu
 Dojezd: 161 km

Kdo čeká, ten se dočká – jsme svědky postupného sjíždění tanků z návěsů a zaparkování na vybraných místech. Ojedinelá podívaná – natočení motorů, startování, náměstí plné dýmu a rachotu tankových motorů, nervozita osádky a pak sjezd a manévry po asfaltu. Poprvé vidíme na vlastní oči legendární Shermany v pohybu a je to zážitek.

Slavnosti svobody Plzeň 2010

Pattonovo muzeum není velké, ale je tu poměrně hodně zajímavých exponátů, týkající se osvobození Plzně a dalšího působení amerických jednotek na našem území, má tu bustu col. Charles Noble, jehož jednotka v rámci 16. obrněné divize byla první v Plzni, samozřejmě nechybí artefakty Pattonovy osobnosti a také generála E. N. Harmona, vojenského velitele Plzně. Zajímavá je malá expozice čs. vojáka kapitána Ptáka, který přišel s Američany do Plzně. V zamřížovaném sektoru nalezneme řadu dokumentů z let padesátých, kdy se komunistická moc snažila co nejvíce potlačit a zdiskreditovat americkou účast na osvobození západních Čech. Z osvoboditelů se náhle stali okupanti, některé „osvícené“ verze tvrdily zcela vážně, že to byli převlečení rudoarmějci! A samozřejmě celá řada fotografií a filmových dokumentů z roku 1945.

Navštívíme i fotografickou výstavu muzeí v Ettelbrucku a Diekirchu, obě dobře známe z backgroundovské mise Ardeny 2005.

Historie 16th Armoured divizion:

Po úspěšném nácviu a doplnění všech jednotek divize v lednu 1945 byla celá divize přesunuta vlakem do Camp Shanks poblíž New Yorku. Začátkem února se nalodila v New Yorku na US S Hermitage a 5. února vyplula do Le Havru ve Francii, kam dorazila 19. února. Po vylodění absolvovala divize ještě několikátýdenní cvičení. 16. – 20. dubna se jednotky divize přesouvaly z prostorů kolem Le Havru přes Gournay, Reims, Verdun do soustřeďovací oblasti poblíž Mainzu v Německu. Dne 26. dubna 1945 byla divize ve Würzburgu a 28. dubna začala postupovat do Norimberka, kde podpořila 80.

pěší divizi v hlídkování a zajišťování bezpečnosti v již dříve dobytém městě. Divize zde zůstala do 5. května, kdy se přesunula do blízkosti Waidhausu. Protože se jednalo o prakticky čerstvou, v bojích nezkušenou divizi, byla vybrána, aby jako první osvobodila Plzeň a ověřila si v boji, jak dalece úspěšný byl její předchozí výcvik. V té době byla již divize přidělena do sestavy 5. sboru 3. armády gen. Pattona. Brzy ráno 6. května zahájila divize postup přes Rozvadov, Tachov, Stříbro a Bor několika proudy na Plzeň. Prošla postaveními 97. a 2. pěší divize. Po poměrně menším nepřátelském odporu vjela po 8. hodině ranní do Plzně a začala obsazovat významnější budovy ve městě a čistit město od německých odstřelovačů a záškodníků. Jako první jednotka přijela do Plzně Combat Commands „B“ a „R“ pod velícím col. Charles H. Noble.

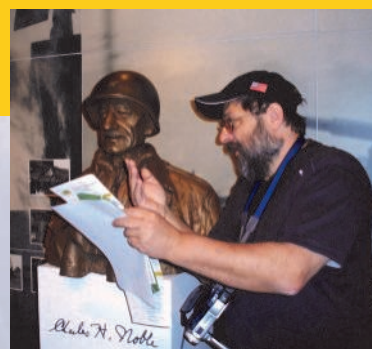
Zdroj: <http://www.militarycarclub.cz/16armored.php>

Nakonec malá výstavní síňka - Plzeň tančí boogie-woogie. Tehdejší notový materiál slavných válečných hitů, ale i těch českých ve stylu boogie-woogie a také unikátní pianino světoznámé značky Steinway & sons, a to model Victory vyrobený pro armádu USA v roce 1942. Pochází z pozůstalosti po Václavu Ježkovi, klavírním technikovi z Plz-

ně, který jej získal po válce z Fondu obnovy země poté, co ho tu zanechala americká vojenská kapela. Za zmínku stojí také faksimile krásného plakátku, vyvěšeného někde v Plzni v pětáctýřicátém, s textem (volný přepis):

„AMERIKANI DÁVAJÍ DNES VEČER TANEC A MUZIKU, PŘIJTE VŠICHNI, HLAVNĚ ŽENY A DÍFKY, MUŽETE LI.“

Z Pattonova muzea míříme do Štruncových sadů. Vedle fotbalového stadionu („tady hraje Viktoria FC“ doplňuje Pula) je umístěn stylový camp americké 16. obrněné divize US Army. Všechno je velmi realistické včetně hlídek a ostnatého drátu – viz moje trhlé kalhoty. Na vstupu fouká do svých píšťal vojenský dudák, vedle se vaří v polní kuchyni a pak začíná přehlídka techniky. Je tu několik "Grayhoundů" (lehkých obrněných vozů M8 Standard. Se svými 85 km/hod, 37 mm kanónem a dvěma kulometry byly skvělou podporou průzkumu). Je toho tady hodně. Polopásky, Jeepy a Dodge s posádkami ležérně žvýkajícími, nebo s s čvaňákem doutníku mezi zuby.

M8 Greyhound

byl kolový obrněný transportér US armády během WW2. Pro svoji rychlost a nízkou siluetu byl používán především k průzkumu. Výroba běžela v období 1943-45 u Ford Motor Company. Bylo vyrobeno 8630 kusů.

TTD

délka:500 cm

šířka:254 cm

výška:264 cm

hmotnost:7800 kg

pancéřování:do 19 mm

výzbroj:37mm kanón M6, 0,30" koaxiální kulomet

Browning a otočný 0,50" kulomet Bowning M2,

Motor: benzínový Hercules JXD 82kW (110PS)

max. rychlost:90 km/h

dojezd:cca 640 km; osádka:4

Součástí areálu je i tábor kombinovaného oddílu Československého západního vojska – 1. obrněné brigády. Tyhle hochy a děvčata jsme potkali v roce 2004 na Colevillskén hřbitově v Normandii, máme pár společných fotek.

Pojíme v Gondole, rádoby lepší hospůdce, svíčková ale nic moc – opět podotýká Pula. Odtud přejdeme do Křížkových sadů, je tu taková protektorátní ulička – plot polepený dobovými plakáty německé a protektorátní propagandy a zase ležení amerických a československých vojáků včetně dobově oblečených civilistů. Jsou tu děvčata oblečená a líčená ve stylu čtyřicátých let a mezi nimi se objevují i ozbrojení mladíci v civilu s páskami RG na rukávech, kteří tomu dodávají povstalecký šmrnc.

Slavnosti svobody Plzeň 2010

Přesunujeme se kolem muzea a fontány, přes řeky k areálu U Ježíška. Má tu proběhnout historická bitva, pořadatelé nás ale upozorňují, že divákům patří ochozy mostu, který je poměrně vzdálený (jako ten arnhemský), později se potvrdí, že to je opravdu ne příliš šťastné řešení. Most bude zcela obsazen, jako jediní zástupci naší mise jsme byli vlastně až za řekou a polovinu bojístě nám zakrývaly vzrostlé topoly.

Měli jsme možnost si tu (časově 2 hodiny před bitvou) prohlédnout německou bojovou techniku a německé vojáky, kterak připravují dělostřeleckou baterii k bitvě.

A ještě jednou k bitvě. Osvěžením byl úvodní nálet amerického Piperu, jinak jsme konstatovali, že hradecké military akce u Bailey Bridge jsou možná menší, ale propracovanější, dramaturgicky zajímavější (komentář, působivá hudba, vylodění přes Orlici, reálie mostu) a hlavně – všichni návštěvníci vidí a vidí vše nepoměrně blíže!!!

Piper L-4 Grasshopper

Historie výroby letadel značky Piper sahá do počátků 20. století a je neodmyslitelně spojena se jménem William Thomas Piper, kterého celý svět zná pod přezdívkou Henry Ford letectví.

Letouny Piper snad nejvíce proslavil letoun Piper J-3 Cub, který se stal leteckým symbolem všech dob a do dnešního dne se neustále objevuje na leteckém nebi po celém světě. 40. léta 20. století znamenají pro Pipera velký rozvoj. Vylepšená verze letadla Piper J-3 Cub - L-4 - se stala nejvíce využívaným letadlem pro cvičení vojenských pilotů (vyrobena téměř 6000 letadel L-4).

Piperův L-4 Grasshopper byl hornoplošník, který byl široce používán pro spojové mise a dělostřelecké úkoly. Prototypy L-4, vzešlé z civilní verze Piper J-3 Cub a původně známé jako YO-59 a O-59, byly hodnoceny námořnictvem na jeho manévrech koncem roku 1941. Letouny L-4B (980 kusů), L-4H (1801 ks) a L-4J (1680 ks) byly jediné modely, které byly vyráběny výhradně pro potřeby armády. potřeba letadel tohoto typu byla ale tak velká, že do služeb armády byly odevzdány i všechny civilní verze - L-4C, D, E a G. Tyto konfiskované letouny pak sloužily zejména pro výcvik pilotů kluzáků. TG-8 byl cvičný kluzák vyvinutý z L-4.

První bojový let L-4 se uskutečnil 9. listopadu 1942, kdy tři tato letadla vzlétla z paluby letadlové lodi za účelem pozorování pozemních jednotek pohybujících se na pobřeží při invazi v severní Africe. Piloti Civilní vzdušné hlídky (Civil Air Patrol) odlétali na strojích L-4 stovky letů, při nichž pátrali po nepřátelských ponorkách v pobřežních vodách. Během druhé světové války bylo těchto letounů postaveno 4461 a jako O-59 jich bylo ještě vyrobeno 859. Na konci druhé světové války byly mnohé letouny L-4 v Evropě odprodány přímo v místě svého působení.

Stručná charakteristika L-4:

Základní funkce: Styčný / pozorovací letoun

Pohon: Jeden motor Continental O-170-3

Výkon: 63 HP (47 kW)

Rozpětí: 35,2 ft (10,74 m)

Délka: 20,4 ft (6,22 m)

Hmotnost prázdná: 740 lb (336 kg)

max. 1221 lb (554 kg)

Rychlost max. 85 mph (137 km/h)

cest. 75 mph (121 km/h)

Dostup: 9285 ft (2830 m)

Dolet: 186 mil (300 km)

Posádka: 2; Vyrobeno celkem 14 125

(v používání USAAF přibl. 5160)

Slavnosti svobody Plzeň 2010

Takže jsme z dálky něco málo viděli a o hodně více slyšeli. Němčouři samozřejmě prohráli a američtí hoši spořádaně odkráčeli směr Plzeň – město.

A my jsme se spořádaně odebrali nebo spíše po tom celém dni ucaprtaní na náměstí Republiky, ale tady už bylo velmi husto a plno, prostě normální pouť, tož jsme jeli domů, na vršíček. Velitelovi už doma byli, Petrželkovi přijeli s námi, Rambouskovi přijeli asi za hodinu („Zelenáči nepřivezli Vyčítala“) a jediný Pula prováděl průzkumnou činnost. Seznámil se s americkými boys z nejmenované základny v západní Evropě a do noci se častovali pivy a historkami ze světových bojišť.

Více nemůžeme prozradit.

Večer jsme opět zaujali bojové pozice v hospůdce na vršíčku a byla legrace, řešili jsme co je vlajka a prapor – s námi pak i celá hospoda – a vůbec to byl příjemný večer.

Takový nám prostě chyběl!

Neděle 2. 5.

Budíček v 9.00, balení, uklízení a přesunujeme se pomocí dvou aut do města. Tam se dělíme na tým s autem a na tým bez auta a loučíme se, akci ukončujeme samostatně. V pošmourném počasí se strategicky usazujeme na Klatovské třídě, kde má po 11.00 projet Convoy of Liberty, defilé historických i současných vojenských vozidel. Přežili jsme asi hodinové čekání a potom celou akci odstartovala tam – a zpět přelétávající dvojice stíhacích letounů Armády ČR JAS-39 Gripen.

A pak se začal valit velkolepý proud vozidel a vojáků a Plzeň se vrátila do května 1945. Jely tu Shermany, transportéry, jeepy, nákladáky, motocykly Harley Davidson a Indian i bicykly. Defilovali vojáci američtí, českoslovenští i britští a také Belgičané, i ti tu byli v roce 1945.

Harley Davidson

Motocykl byl používán pro služby spojky pro policii, k řízení konvojů, apod. WLA patřil mezi nejpočetnější motocykly 2. světové války. Jen americké jednotky používaly hodně přes 60 000 kusů.

Výroba let 1942 – 45 měla světlomet nízko, klakson nad ním a filtr vzduchu měl hranatý tvar (na WLC, které byly vyrobeny pro Kanadu – až po roce 1943). Výroba skončila počátkem 50. let.

TTD:

motor: dvouválcový vidlicový s postranními ventily

převodovka: rukou řazená třírychlostní převodovka, sekundární převod řetězem

brzdy: mechanické

el. soustava: 6V

nápravy: nezávislé odpružení vinutými pružinami

pneumatiky: 4,00 – 18

délka: 2235 mm; šířka: 940 mm

výška: 1016 mm, s ochran. štítem 1549 mm

objem paliva: 13 l; hmotnost: 249 kg

více http://www.militarycarclub.cz/vozidla_spojenci.php

Střední tank M4 Sherman

V září 1942 se tank M4 objevil u El Alameinu a jeho převaha nad tanky panzer IV a panzer III z něj udělala krále bojiště .

Jeho výroba začala v červenci 1942 v továrně Pressed Steel a později také v lokomotivce Baldwin a Detroit Arsenal. Verzí taku M4 sherman byl postaven bezpočet a přestože tento tank nebyl z technického hlediska nejlepším tankem druhé světové války, vyhrál ji na západní frontě. Celkem jich bylo vyrobeno kolem 55000 kusů, což jej činí tankem druhé sv. války určitě nejdůležitějším.

Základní charakteristiky:

Posádka: 5

Délka: 5,92 m

Šířka: 2,62 m

Výška: 2,74 m

Hmotnost: 36 t

Pancéřování a výzbroj:

Pancéřování Korba: čelo 95mm boky 58mm zád' 58mm věž:čelo až 106mm boky 75mm zád' 58mm

Hlavní zbraň: 75mm kanón M3 nebo protitankový kanón M4A1 76mm resp. 76,2 17 pounder OQF

Sekundární zbraně: .50 Browning M2 kulomet (12,7 mm); 2x.30 Browning M1919 kulometry (7,62 mm)

Pohon a pohyb:

Pohon: diesel General Motors 6046; 280 kW (375 hp)

Odpružení šroubovitými kuželovými pružinami

Max. rychlost: 48 km/h

Poměr výkon/hmotnost: 10,5 hp/tunu

Dojezd: 240 km

Více na http://www.valka.cz/clanek_886.html#ixzz0nXEht1m

Silně působivý byl průjezd veteránů, kteří Plzeň osvobozovali a byli dnešními obyvateli zdraveni s nefalšovaným nadšením. Největší aplaus sklídl jednoznačně nejoblíbenější americký veterán, devadesátiletý Erik Petersen, který nechybí v Plzni na žádných slavnostech osvobození. (Přijel na prvním tanku 5. května 1945 do Plzně jako příslušník 16. obrněné divize. Jeho tank pálil na náměstí Republiky na německé vojáky, kteří stříleli z věže chrámu sv. Bartoloměje.).

V jiném Jeepu jel další proslulý veterán Earl Ingram, Victor Jircik, George Thompson nebo Charles Noble, projel i vnuk generála Pattona George Patton Watters.

Viděli jsme pěšáky, tankisty, zdravotníky, námořníky, vojíny i generály. Na ramenou vojákům sví-

tily emblémy 2. a 97. pěší divize, 3. armády, 101. a 82., obrněných divizí i československý lev. Prostě paráda, 250 vozidel, to se hned tak nevidí. A samozřejmě i současná vojenská technika, americká i česká.

Poprvé jsme tak viděli v pohybu nové české obrněné transportéry Pandur. Američané nám zase nastínili atmosféru Afghánistánu ve svých obrněncích Stryker (ve třech různých provedeních) a také v legendárních Hummerech.

Slavnosti svobody Plzeň 2010

A pak projelo poslední vozidlo a bylo. Ve městě sice ještě pokračovaly akce, ale přeci jenom jsme měli dlouhou cestu domů a asi toho bylo dost. Okoukli jsme ještě sjezd Wrangler Jeepů, moderních fešáků a pak dojeli tramvají k autům, rychlé vojenské loučení a každá osádka po vlastní ose domů.

Průjezd Prahou velmi pohodový, v Hradci jsme byli po třetí hodině odpolední.

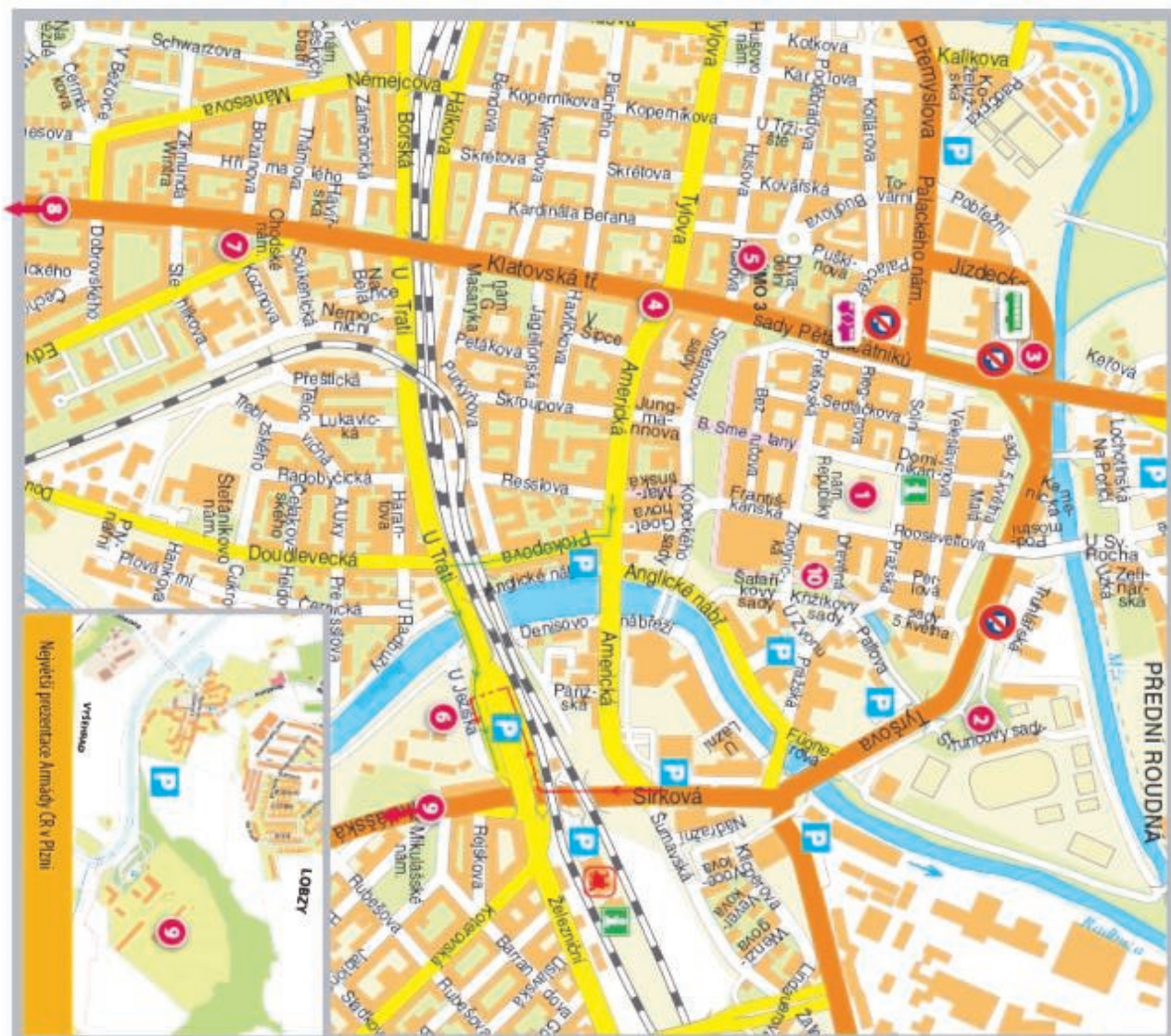
A ještě něco:

Testy – velitel rozdál pánům plukovníkům a jejich plukovnicím obávané velitelské testy. Byly těžké, přetěžké, nicméně vyplnili je všichni. Výsledky jednotlivých testů se sčítaly pro dané dvojice. Nemluvil bych o tom, ale je to pro historii nutné zaznamenat: Vítězi se stal plukovník Radar a paní plukovnicková Hanička.

A to nám tedy opravdu ještě chybělo!

Konec

Mapa centra města

s výzva enim míst programu Slavnosti svobody 2010

Legenda

- 1 náměstí Republiky
- 2 Šturcovy sady
- 3 Peklo a Parton Memorial Pilsen
- 4 Americká tř., památník „Díky, Američko!“
- 5 Husova ul., památník 16. obdomeň divize U Jeřtška
- 6 Chodské nám., památník 2. pěší divize náměstí Míru, památník Obětem II. sv. války a padlým Čs. a spojeneckým letcům
- 7 Armádní střelecký stadion Plzeň-Lobzy
- 9 Křtžkovy sady, Protiluka
- 10 uzavření parkoviště
- stanoviště kyvadlové dopravy centrum (zastávka MHD – sady Pětařicánků) – Plzeň-Lobzy a zpět výlety Jaro 1945 – stanoviště busu

Přístupové cesty

Přístupové cesty na dve oddělena divácká stanoviště pro sledování velké polní bitvy v prostoru U Jeřtška

- Americká tř. – Prokopova ul. – U Trati (divácká místa na chodníku mostu Milénia)
- Sirková – U Trati – průchod pod mostem Milénia (divácká místa na terasách)

Slavnosti svobody Plzeň 2010

Report o cestě za Slavnostmi svobody do Plzně 30. dubna - 2. května 2010

Poutavě zaznamenal a sepsal pan plk. Radar
Laskavě recenzoval pan plk. Velitel

Knihovna Background
Svazek č. 8

Zpracovalo a vydalo ©pif studio 2010